

открива тайна-та, коа-то е скрита още отъ нача-ло-то на свѣтъ-а, и сынъ божій става сынъ чело-вѣческій, за да бы, като прїиме отъ насъ оноа, що е най ниҳилито, далъ намъ оноа, що е най добро.

„Нѣкогиси са прельсти Адамъ, като пожела да бѣде Богъ и не бы, а Богъ стана человекъ, за да даде на Адама божество. Тѣзи тайнѣ, коѣ-то, отъ какъ е свѣтъ, не дознахъ ни Ангели-тѣ, сега авава Архангелъ Гаврилъ на нетѣнна-та и добра-та глѣбница, за да бы прїела чрезъ рѣчь въ ова-тѣ-то си Бога слова.“

Петъ паримїи на вечернѣ наѣмѣкатъ ны за прилики-тѣ отъ ветхїй-а заветъ, кои-то казвахъ, че Богъ ще стане человекъ ради наше-то спасенїе: Иковъ, старїй подвижникъ, като заспа кога-то пѣ-тѣваше, видѣ пълнѣ съ тайнѣ лѣствицѣ отъ зе-мля-тѣ до небе-то, на коѣ-то лѣствицѣ са ка-чахъ и слѣзвахъ ангели, а на върхъ-а ѣ бѣше Господъ, кой-то истомъ Иковъ обрече, че благословъ-а, кой-то бѣше излѣнъ на Авраама, ще са простре и на него. — Мойсей въ пѣстинѣ-тѣ Хоривъ, ко-га-то пасаше стадо-то, съсъ страхъ гледа къпинѣ-тѣ, какъ гори въ пламакъ, но не изгара; и чѣва изъ неѣ гласъ божїй, кой то го проважда въ Еги-петъ да избави свой-тѣ братїѣ и да ги заведе въ обѣтованнѣ-тѣ земля. — А пророкъ Езекиїлъ, кого-то господъ Адонаи изведе на пѣть-а при вра-та-та на соломонова-та църква, кои-то врата гле-дахъ на истокъ и вѣхъ затворени, чѣва, че презъ